"Εν θλίψει επλάτυνάς με" (Άγιος Ιωάννης Χρυσόστομος)

Categories : ΘΕΟΛΟΓΙΑ

Date : 4 Αυγούστου, 2020

«Όταν βρισκόμουν μέσα στις θλίψεις με παρηγόρησες»

Δεν είπε, «αφαίρεσες τις θλίψεις», ούτε «έδιωξες τους πειρασμούς», άλλα τα άφησες να υπάρχουν και «με παρηγόρησες».

Διότι από εδώ προ πάντων φανερώνεται η ικανότητα του Θεού για την επινόηση διαφόρων μέσων, και η αφθονία αυτών των μέσων· όχι μόνον μπορεί και μας απαλλάσσει από τις θλίψεις, άλλα και όταν αυτές εξακολουθούν να υπάρχουν παρέχει μεγάλη ανακούφιση από αυτές.

Αυτό και τη δύναμη του Θεού δείχνει και κάνει περισσότερο ευσεβείς εκείνους που πέφτουν μέσα στις θλίψεις, όταν (δηλαδή) και αφθονία μέσων υπάρχει για να παρηγορείται η θλιβόμενη ψυχή, και η θλίψη δεν αφαιρείται διά να πιέζει αυτήν που δείχνει ραθυμία, ώστε **να την απαλλάξει από κάθε αδιαφορία**.

Και πώς, λέγει, θα μπορούσε να υπάρξει παρηγοριά στη θλίψη; Όπως στο καμίνι των Τριών Παιδιών, όπως στο λάκκο των λιονταριών. Διότι δεν έσβησε τη φλόγα και όμως τους έκαμε να νοιώθουν άνεση.

Δεν φόνευσε τα λιοντάρια, και όμως τελικά τον κατέστησε (τον Δανιήλ) ασφαλή. Έτσι λοιπόν και στην πρώτη περίπτωση που το καμίνι ήταν πυρακτωμένο και στην άλλη που τα θηρία παρέμειναν εκεί, οι δίκαιοι απολάμβαναν πολλή ανακούφιση.

Μπορούμε δε ν’ αναφέρουμε και άλλο είδος ανακουφίσεως: όπως επί παραδείγματι όταν η ψυχή, ενώ νοιώθει θλίψη εξ αιτίας των πειρασμών, απαλλάσσεται από τα πάθη και από πολλά νοσήματα.

Διότι τότε προ πάντων απολαμβάνει την ανακούφιση. Πολλοί βέβαια που ευημερούν έχουν παράνομες ερωτικές σχέσεις, που θλίβουν την ψυχή τους, και ξοδεύουν χρήματα, καταπονούν τα σώματά τους και κάνουν πολλά άλλα παρόμοια ανάρμοστα πράγματα, όταν όμως πέσουν σε θλίψεις ελευθερώνονται από όλα αυτά και νοιώθουν ανακούφιση.

Και όπως ακριβώς εκείνοι πού έχουν πυρετό, ενόσω μεν απολαμβάνουν τις άκαιρες

επιθυμίες, εννοώ τα πολλά φαγητά, το κρασί και άλλα παρόμοια, υποφέρουν περισσότερο, εάν όμως θελήσουν να κάνουν λίγη υπομονή θλίβοντας τον εαυτό τους, απολαμβάνουν πολλή ανακούφιση, και απαλλασσόμενοι από τη δυσφορία, απολαμβάνουν πλέον το αγαθό τελείως υγιείς· το ίδιο συμβαίνει και με τις διάφορες άλλες καταστάσεις της ζωής.

Διότι συνήθως τίποτε δεν μας ανακουφίζει τόσο πολύ, όσο η θλίψη που μας απομακρύνει από όλα τα κοσμικά πράγματα.

(Αγίου Ιωάννου Χρυσοστόμου, Ομιλία εις τον Δ΄ Ψαλμόν, ΕΠΕ, Ιω. Χρυσοστόμου Έργα, Πατερικές Εκδόσεις ΓΡΗΓΟΡΙΟΣ Ο ΠΑΛΑΜΑΣ, Θεσσαλονίκη 1982, τ. 5, σελ. 130-132)

(Πηγή ψηφ. κειμένου: askitikon.eu)